

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 30C/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121204337
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Židek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121204337.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Veronikou Židek v právnej veci žalobcu: Slovenská republika zastúpená Slovenskou správou ciest, IČO: 00 003 328, so sídlom, Miletičova 19, Bratislava, proti žalovanému: Obec Madunice, IČO: 00 312 738, P. O. Hviezdoslava 8/368, 922 42 Madunice, právne zastúpený: JUDr. Daniel Pavelka, advokát, Pribinova 46, Hlohovec, o určenie vlastníckeho práva, taktó

rozhodol:

I. Žalobca Slovenská republika je vlastníkom a Slovenská správa ciest, IČO: 00 003 328, Miletičova 19, 826 19 Bratislava je s p r á v c o m pozemkov nachádzajúcich sa v obci W., v katastrálnom území W., okres K., evidovaných na LV č. XXXX, parcela registra „. parc. č. XXXX/X E. o výmere XX XXX m² v podiele 1/1 k celku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Slovenská správa ciest je ako štátna rozpočtová organizácia podľa § 4, ods. 2, písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov oslobodená od povinnosti platiť súdne poplatky. Uvedená skutočnosť je preukázaná Zriaďovacou listinou č. 316/M-2005 zo dňa 14. februára 2005, ktorá je súčasťou súdneho spisu. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k pozemku nachádzajúcemu sa v katastrálnom území W., obec W., okres K., zapísanému na LV č. XXXX Okresným úradom K. katastrálnym odborom ako parcela registra „. parc.č. XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX XXX m² vo vlastníctve žalovaného v podiele X/X (ďalej len „pozemok“). Žalovaný požaduje od žalobcu náhradu za užívanie pozemku vo forme bezdôvodného obohatenia. Opiera sa o rozdiel stavu evidovaného v katastri nehnuteľností so skutočným stavom. Žalovaný je Okresným úradom K., katastrálnym odborom chybné evidovaný ako vlastník pozemku.

2. Žalobca uvádza, že skutočným vlastníkom spornej parcely je žalobca. Podľa spätnej identifikácie parcely, k.ú. W., parcelné číslo C KN XXXX/X o výmere XXXXX m², bola parcela vytvorená na základe GP XX/XXXX, číslo E. XXX, úradne overeného pod číslom registra G1 XXX/XXXX dňa XX.XX.XXXX z ôsmich parciel. Ide o parcely: - XXX/X - zapísaná v B. č. XXX na vlastníka J. štát a súčasne zapísaná na správcu W. v W. a následne podľa právneho názoru žalobcu nesprávne delimitovaná XX.XX.XXXX na vlastníka obec W., XXX - neknihovaná parcela XXX (miestna komunikácia) a následne nesprávne delimitovaná XX.XX.XXXX na vlastníka obec W., XXX/X - neknihovaná parcela XXX/X (miestna komunikácia) a následne delimitovaná XX.XX.XXXX na vlastníka obec W., XXX - neknihovaná parcela XXX (cesta) nesprávne zapísaná na vlastníka obec W., XXXX/X - neknihovaná parcela XXXX/X (cesta) nesprávne zapísaná na vlastníka obec W., XXXX/X - zapísaná v B. XXXX na základe Prídelovej listiny Ministerstva земедлства na obec W., XXXX/X - zapísaná v B. XXX na základe Výmeru o vlastníctve pôdy - XXXX - neknihovaná parcela (cesta) nesprávne zapísaná na vlastníka obec W. V prípade parciel XXX, XXX/X, XXX, XXXX/X, XXXX išlo o neknihované parcely - neboli zapísané do

pozemkovej knihy, čo znamená, že išlo o verejný majetok. Do pozemkovej knihy sa zapisovali všetky nehnuteľnosti okrem verejného majetku a mala slúžiť na ochranu vlastníctva fyzických a právnických osôb (s výnimkou verejného majetku) a pre účely výberu daní. Keby predmetné pozemky neboli verejným štátnym majetkom, boli by zaevidované do pozemkovej knihy. Obec W. nebola pôvodným vlastníkom predmetných pozemkov, nakoľko šlo o verejný (štátny) majetok, nikdy nevyvalovala finančné prostriedky na ich obstaranie (kúpu), nadobudla ich neoprávneným zápisom na LV bezodplatne a v stave, keď boli niekoľko desiatok rokov zastavané telesom štátnej cesty. Parcely XXX/X, XXX, XXX/X, XXX, XXXX/X, XXXX prešli do vlastníctva obce na základe delimitačných protokolov, ktoré boli chybné vyhotovené a chybné došlo k zápisu vlastníctva vyššie citovaných parciel na obec W.. Žalobca poukázal na skutočnosť, že popri majetku, ktorý sa nestáva vlastníctvom obcí podľa § 3 zákona č. 138/1991 Zb. neprechádzajú z majetku Slovenskej republiky do ich vlastníctva podľa § 15a a 15b zákona č. 138/1991 Zb. ani pozemky zastavané, na ktorých sú umiestnené budovy a iné stavby a zariadenia, ktoré neprechádzajú do vlastníctva obcí podľa § 2 alebo § 15b (§ 15c ods.1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí). Je nepochybné, že v danom období boli uvedené parcely už zastavané cestou vo vlastníctve štátu a v správe Okresnej správy ciest. Cesta neprešla do majetku obce a teda ani pozemky pod cestou, nemohli prejsť zo zákona na žalovaného. V tejto veci žalobca odkázal bod 23 rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5C/1/2021 zo dňa 9. júna 2021. Žalovaný podal žiadosť o zápis neknihovaného majetku a delimitačných protokolov, na základe ktorých sa na list vlastníctva obce W. chybné dostali parcely zastavané štátnou cestou. K argumentácii ROEP-om žalobca odkázal na Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn.5C/1/2021 zo dňa 9. júna 2021, str. 6, bod 25 . Pozemky XXX/X, XXX, XXX/X, XXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX boli v čase stavby a zápisu pozemkov do KN verejným majetkom, boli v štátnom vlastníctve. Vzhľadom k tomu, že boli zastavané štátnou cestou I/XX, ako cestné pozemky slúžili prevažne, resp. úplne organizácii poverenej správou cesty. Možno teda konštatovať, že v čase stavby, aj v čase zápisu delimitačných protokolov označené parcely ako štátny majetok slúžili Okresnej správe ciest pri správe cesty a teda Okresná správa ciest bola v zmysle Hospodárskeho zákonníka ich správcom. Ich vtedajší, no i trvalý stav - zastavané cestou vo vlastníctve štátu - vylučoval ich iné užívanie resp. užívanie / spravovanie iným subjektom, či iným správcom. Na základe uvedeného požiadali Okresný úrad K., katastrálny odbor o doplnenie informácie, na základe akej skutočnosti (rozhodnutia, ustanovenia zákona, či inej listiny, právneho titulu) boli do KN pozemky zapísané na LV č. X na vlastníka Československý štát súčasne zapísané na správcu W., resp. na obec W.. W. W., ani obec W. nikdy neboli správcom štátnej cesty I/XX, ktorou boli pozemky zastavané. Slovenská správa ciest bola zriadená zriaďovacou listinou č.XXXX/M-XX zo dňa XX.XX.XXXX s dátumom zriadenia XX.XX.XXXX. Právnym predchodcom Slovenskej správy ciest bola Okresná správa ciest Trnava (článok V a VI. zriaďovacej listiny z r. XXXX) ktorá bola organizáciou zriadenou okresným národným výborom za účelom správy ciest v zmysle ustanovenia cestného zákona. Cestný pozemok je súčasťou cesty a správa cestného pozemku je neoddeliteľná od správy cesty. Pôvodné pozemky v k.ú. W., z ktorých bol vytvorený pozemok, ktorý je predmetom tejto žaloby slúžil (a podnes slúži) ako cestný pozemok, ako súčasť cesty a teda slúžil na plnenie úloh, ktorými bol poverený príslušný správca cesty. Správca mal v zmysle citovaných ustanovení právo hospodárenia s takýmito štátnymi pozemkami. Správcom cesty bola v čase stavby cesty a čase zápisov pozemkov do KN Okresná správa ciest G. (právny predchodca žalobcu). Okresná správa ciest Trnava bola poverená úlohami, na plnenie ktorých majetok - pozemky parc. XXX/X, XXX, XXX/X, XXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX v k.ú. W. celkom slúžili a teda v zmysle § 64 ods. 1 a § 65 ods. 1 Hospodárskeho zákonníka mala právo hospodárenia k predmetnými pozemkami. Cesta I/XX je stavba, ktorá bola a zostala vo vlastníctve štátu, neprešla z majetku Slovenskej republiky do majetku obce. Pri zápise delimitačných protokolov z 14.08.1991, 07.04.1992, 22.04.1992 a žiadosťou o zápis neknihovaného majetku z 07.10.1998 a na základe ROEP došlo k nesprávnej aplikácii ustanovení vyššie citovaných zákonov a pravdepodobne aj zákona č. 180/1995 Z.z., keď došlo k zápisu vlastníka (žalovaného) na LV v súlade s § 14 ods. 2 prvá a druhá veta a nepostupovalo sa podľa § 14 ods. 2 tretia veta, ktorá znie: „Do vlastníctva obce neprechádzajú pozemky, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona sú v správe miestneho orgánu štátnej správy podľa osobitného predpisu.“ Obec W. nebola pôvodným vlastníkom predmetných pozemkov, nakoľko šlo o verejný (štátny) majetok, nikdy nevyvalovala finančné prostriedky na ich obstaranie (kúpu), nadobudla ich neoprávneným zápisom na LV bezodplatne a v stave, keď boli niekoľko desiatok rokov zastavané telesom štátnej cesty. Výstavbou cesty nikdy nemohlo dôjsť k zásahu do vlastníckych práv žalovaného, nakoľko tento nebol v čase výstavby štátnej cesty vlastníkom pozemkov. Štát, ako subjekt práva a vlastník majetku nevykonáva svoje vlastnícke právo sám ale prostredníctvom správcom. V zmysle § 1 ods. 1 zákona o správe majetku štátu je štátna rozpočtová organizácia (teda ja žalobca) správcom majetku štátu. Teda aj správu pozemkov vo vlastníctve SR vykonávajú správcovia majetku štátu.

Správcom cesty I/61 bol podľa § 3d ods. 1 písm. b) zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení účinnom od 01.07.1984 do 30.06.1996, v akom bol ku dňu účinnosti zákona č. 180/1995 Z.z. Okresná správa ciest Trnava (právny predchodca žalobcu). OSC Trnava teda bola organizáciou, ktorá bola poverená úlohami, na plnenie ktorých majetok - pôvodné pozemky pod cestou, t.j. cestné pozemky celkom slúžil a teda mala právo hospodárenia k predmetným pozemkom. Pojem „právo hospodárenia“ má rovnaký právny obsah a význam ako pojem „správa majetku“, pričom pojem „právo hospodárenia“ bol v neskorších právnych predpisoch pojmom „správa majetku“ nahradený. Žalobca vyššie uvádzanými skutočnosťami a dokladmi preukázal, že je oprávneným vlastníkom nehnuteľnosti pozemku parcela registra „. parc. č. XXXX/X . zast.pl. o výmere XXXXX m2, na ktorej sa nachádza cesta I. triedy č. R. vo vlastníctve Slovenskej republiky a v správe Slovenskej správy ciest. Žalobca uvádza že je daný aj iný titul nadobudnutia označených pozemkov žalobcom, a to je vydržaním. Existencia cesty je preukázateľná od roku 1733. V dnešnej podobe bola cesta vybudovaná v roku 1978. Slovenská správa ciest a jej právni predchodcovia boli na základe zákona povinné spravovať cesty, z ktorých jednou je preukázateľne (viď mapy) aj cesta I/XX a že boli v dobrej viere, že sú oprávnenými užívateľmi pozemkov pod cestným telesom. Niet teda pochyb, že štát, zastúpený Slovenskou správou ciest a jej právnym predchodcom Okresnou správou ciest Trnava, resp. aj jej právnymi predchodcami, ako vlastník štátnej cesty bol oprávneným držiteľom „pôvodných pozemkov“, nakoľko sa jednalo o verejný, t.j. štátny majetok, pričom tieto nehnuteľnosti mal nepretržite v oprávnenej držbe od vybudovania cesty pred a v roku 1973 (podľa zákonného článku č. I/XXXX o cestách a mýtach aj podľa zákona č. 147/1949 Zb. boli cesty vo vlastníctve štátu) najneskôr do zápisu ROEP a zápisov protokolov o prechode vlastníctva z r. 1991, 1992, 1998, keď síce štát ďalej nerušene užíval tieto nehnuteľnosti, no zápis vlastníka na katastri, ktorý ako tvrdíme bol nesprávny a neoprávnený, formálne zasiahol do jeho vlastníckych práv. Napriek uvedenému, je pozemok parcela registra „. parc.č. XXXX/X zast.pl. o výmere XXXXX m2 v k. ú. W. vytvorený z „pôvodných pozemkov“ zo strany žalobcu podnes nerušene a nepretržite užívaných, po celý čas rovnakým spôsobom a za rovnakým účelom a ani žalovaný Obec W. nikdy nezasahoval do výkonu užívacieho práva žalobcu vo vzťahu k predmetným pozemkom. Až v roku 2017 sa začala obec domáhať vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 31 200,00 eur a tak zabezpečila agendu Advokátskej kancelárii V. X. B.. Nikdy však žalovaný nebránil žalobcovi v užívaní pozemkov, nepožadoval ich vypratanie ani ich nemal záujem využívať sám, pričom je zrejmé, že akceptuje využitie pozemkov ako pozemnej komunikácie predstavujúcej i pre žalovaného dôležité dopravné spojenie s okolitými obcami a mestami. Výslovná úprava základného súkromno-právneho predpisu - Občianskeho zákonníka v § 100 ods. 2) „Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.“ a výslovná úprava vydržania vlastníckeho práva v § 134 „Oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuťnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.“ Podľa § 130 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka: „Ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že je držba oprávnená“ Naplnením ustanovenia § 134 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. došlo k vydržaniu vlastníckeho práva žalobcom SR - Slovenská správa ciest k pozemku parcela registra „. parc.č. XXXX/X. zast.pl. o výmere XXXXX m2 v k. ú. W., pričom k vydržaniu vlastníckeho práva došlo na základe uplynutia desaťročnej vydržacej doby. Zákonom stanovená desaťročná oprávnená nerušená a nepretržitá držba žalobcu k označeným nehnuteľnostiam ako predpoklad vydržania nehnuteľnosti je splnená. Podmienky vydržania sú naplnené už podľa právnych predpisov uhorského práva: „Zákonná úprava vydržania (praescriptio) v uhorskom práve upravovala tieto podmienky vydržania: 1. Držba, pri ktorej sa v prípade sporu preukazovala len počiatočná držba a držba v dobe sporu, neexistenciu držby medzitým musel dokázať odporca 2. Nepretržitosť držby v dobe vyžadovanej zákonom, pričom lehota vydržania bola pri šľachtických majetkoch 32 rokov, pri poddanských majetkoch 1 rok a jeden deň. 3. Spôsobilý predmet - vylúčený bol majetok fiscu, práva z trvalého príbuzenského pomeru a založená nehnuteľnosť 4. Nebol potrebný žiadny právny titul (iustus titulus) a dobromyseľnosť sa predpokladala, teda zlý úmysel (mala fides) nadobúdateľa vylučoval vydržanie. Držiteľ bol v dobrej viere, ak v okamihu uchopenia držby bol presvedčený, bez toho, aby si počínal nedbalo, že nadobudol vlastníctvo, pokiaľ si pred uplynutím vydržacej doby svoj omyl dostatočne neuvedomil. Prezumovala sa aj oprávnenosť, pravosť a poctivosť držby s tým, že opak musel byť preukázaný. Zároveň poukazujeme na fakt, že dodržiavanie právnych predpisov nemôže viesť k nezákonnosti konania, z čoho vyplýva, že zlý úmysel je vylúčený.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalovaný nárok uplatnený žalobou v celom rozsahu neuznáva. Je nesporné, že žalovaný vlastní vo výlučnom vlastníctve nehnuteľnosť v k.ú. W. zapísanú na LV č. XXXX, parcela registra H., parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvorie vo výmere XXXXX

m2. Na tejto parcele je vybudované teleso cesty v správe žalobcu. Žalovaný si nikdy nerobil žiadne nároky na stavbu - teleso cesty, ale pozemok na ktorom je táto cesta vybudovaná je nesporne vo vlastníctve žalovaného a žalovaný má právo na náhradu za užívanie pozemku. Je nesporné, že správu tejto stavby - cesty vykonáva žalobca, žalovaný nikdy toto nerozporoval a ani žalobcovi nerobil žiadne prekážky pri plnení jeho povinností. Obecné zastupiteľstvo Obce W. svojim uznesením v súlade s § 7 Zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí zaviazalo starostku obce domáhať sa náhrady za užívanie obecného pozemku, tak ako sa to očakáva od každého kto užíva obecný majetok. Vo veci o vydanie bezdôvodného obohatenia prebieha konanie na Okresnom súde Trnava, číslo konania 39C/44/2017. Žalobca doteraz podnikal všetky kroky k tomu, aby konanie v hore uvedenej veci oddialil. Žalobca zaslal 28.07.2017 žalovanému list, v ktorom mu oznámil, že bude evidovať jeho ponuku na majetko - právne usporiadanie pozemkov, s tým že v minulosti nevykúpené pozemky pod cestami 1. triedy eviduje a postupne podľa pridelených prostriedkov ich rieši výkupom. Neskôr sa žalobca obrátil na Okresný úrad v K., katastrálny odbor so žiadosťou o opravu chyby v katastrálnom operáte k.ú. W.. Katastrálny odbor po preskúmaní žiadosti tejto nevyhovet, pretože nebola nájdená právna listina, ktorá by nasvedčovala k sponchybneniu hodnovernosti zápisu vlastníka a potrebe jeho opravy. Žaloba o určenie vlastníckeho práva je jeden z ďalších pokusov, ktorými sa snaží zvrátiť situáciu v súdnom spore číslo konania 39C/44/2017 nakoľko vo veci bolo vytyčené pojednávania na predbežné prejednanie sporu na deň 20.10.2021. Právnu argumentáciu žalobcu v tom smere, že sporný pozemok nemá patriť do majetku obce odmieta. Sporná parcela, parc.č. XXXX/X vznikla v súlade s GP č. 047/2015 z viacerých pôvodných parcel a to: parc.č.XXX/X, parc.č.XXX, parc.č.XXX/X, parc.č.XXX, parc.č.XXXX/X, parc.č.XXXX/X, parc.č.XXXX/X, parc.č.XXXX. Všetky pôvodné parcely sa nachádzajú v intraviláne Obce W. a v rámci pozemkových reforiem postupne a napokon delimitačnými protokolmi z 14.08.1991, 07.04.1992, 22.04.1992 a žiadosťou o zápis neknihovaného majetku z 07.10.1998 sa dostali na list vlastníctva Obce W.. Pôvodné zápisy boli nasledovné: Výpis pozemnoknižnej vložky č. XXXX podľa ktorej už v roku 1936 prídelovou listinou z 16.07.1936 bolo deklarované nadobudnutie parc.č.XXXX do vlastníctva Politickej obce W. v celku. Na základe výmeru o vlastníctve pôdy zo dňa 06.03.1948 Obec W. nadobudla ďalšie pozemky, medzi nimi aj parc. č. XXXX bola pridelená Obci W.. Parc. č. XXX a parc. č. XXX/X boli predmetom delimitačného protokolu z 17.06.1991. V obci W. bola vykonaná ROEP - revízia obnovenej evidencie pozemkov v rámci ktorej bolo potvrdenie vlastníctva sporných pozemkov žalovanému. Žiadna námietka ohľadne vlastníctva predmetných pozemkov žalovaným nebola vznesená. Na základe uvedeného považuje rozporovanie vlastníckych práv žalovaného zo strany žalobcu za účelové v snahe vyhnúť sa splneniu svojich povinností poskytnúť žalovanému náhradu za užívanie jeho pozemkov. Argumentáciu žalobcu ohľadne vydržania sporného pozemku žalovaný neakceptuje a považuje ju za neodôvodnenú. Sporný pozemok mal vždy svojho vlastníka od roku 1898, kedy bola založená vložka v pozemkovej knihe č. XXX a následne sporné parcely v rámci pozemkových reforiem boli zapísané do vlastníctva obce W.. Na strane žalobcu absentuje dobromyseľnosť ako podstatná náležitosť pre vydržanie, keď v písomnej korešpondencii ubezpečoval žalovaného, že po obstaraní finančných prostriedkov bude pozemok pod cestou z majetku obce odkúpený. Na základe uvedeného žiadame, aby súd zamietol žalobu v celom rozsahu a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania.

4. Žalobca v replike uviedol, žalovaný podal na žalobcu žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia v súvislosti s užívaním pozemku v k.ú. W., parcelné číslo C KN XXXX/X o výmere XXXXX m2. Z ustálenej judikatúry slovenských súdov vyplýva, že ak je potrebné zosúladiť stav užívaci so stavom právnym, je daný naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby. V zmysle Rozsudku Najvyššieho súdu SR zo 6. decembra 2012, sp. zn. 5 Cdo 31/2011 tvrdí, že podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši a odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania a vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Žalobcovo postavenie v súdnom konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia je jednoznačne neistým, a z toho dôvodu je preukázaná existencia naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe, pretože rieši spor o vydanie bezdôvodného obohatenia a rieši právny stav a vzťah medzi akýmikoľvek právnymi nástupcami strán sporu aj do budúcnosti. Podľa Rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996 „určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu.“ Bez rozhodnutia súdu vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam by bolo právo ju užívať ohrozené alebo kde by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Určovacia žaloba je opodstatnená, pretože je spôsobilá odstrániť stav právnej neistoty žalobcu. V predmetnej situácii žalobca nemôže dosiahnuť zápis vlastníckeho práva do katastra

nehnutelností inak ako na základe súdneho rozhodnutia. Naliehavý právny záujem je preukázaný aj tým, že hrozí úbytok majetku štátu. Bez súdneho rozhodnutia vo veci podanej určovacej žaloby je výkon vlastníckeho práva žalobcu ohrozený a teda naliehavý právny záujem žalobcu je daný. Podľa spätnej identifikácie parcely, k.ú. W., parcelné číslo C KN XXXX/X o výmere XXXXX m², bola parcela vytvorená na základe GP XX/XXXX, číslo E. XXX, úradne overeného pod číslom registra Q. dňa 27.05.2015 z ôsmich parciel. Žalovaný nadobudol vlastnícke právo k pozemku C KN XXXX/X o výmere XXXXX m² pod štátnou cestou postupne, protiprávnym nadobudnutím častí jednotlivých ôsmich parciel, ktoré boli v čase prevodu na obec už dávno zastavané štátnou cestou a ktoré žalovaný nadobudol v rozpore s právnym poriadkom.

I. parcela č. XXX/X

- zapísaná v PKV č. XXX na vlastníka Československý štát a súčasne zapísaná na správcu MNV v W. bola listinou Fin. XXX/XXXX v časti jej zastavanosti štátnou cestou nesprávne delimitovaná na obec W. podľa zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí z 20.03.1991. V tabuľke č. 8 k delimitácii pozemkov z MNV na obec W. je pod poradovým číslom 1 uvedená parcela č. XXX/X (PKV č. XXX, LV č. 1, zlúčené v par.č. XXXX/X,X) . V čase delimitácie bola časť parcely č. XXX/X zastavaná štátnou cestou. Podľa § 15c ods. 1 písm. a) „Popri majetku, ktorý sa nestáva vlastníctvom obcí podľa § 3, neprechádzajú z majetku Slovenskej republiky do ich vlastníctva podľa § 15a a 15b ani pozemky zastavané, na ktorých sú umiestnené budovy a iné stavby a zariadenia, ktoré neprechádzajú do vlastníctva obcí podľa § 2 alebo § 15b“ Štátna cesta je stavba, ktorá bola a zostala vo vlastníctve štátu, neprešla z majetku Slovenskej republiky do majetku obce. Z uvedeného dôvodu nemohol do vlastníctva obce prejsť ani pozemok pod stavbou vo vlastníctve štátu a nemohlo dôjsť k delimitácii štátnou cestou zastavanej časti parcely. Prechod vlastníckeho práva zo štátu na obec k parcele č. XXX/X v rozsahu, v akom bola zastavaná štátnou cestou bol v rozpore s právnym poriadkom - ustanovením § 15c ods. 1 písm. a) zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí a teda nepožíva právnu ochranu. Právny úkon, ktorý je v rozpore s právnym poriadkom je neplatným právnym úkonom. Na základe neplatného právneho úkonu nemohlo dôjsť k nadobudnutiu vlastníckeho práva žalovaným. Skutočným vlastníkom pozemku označeného pred zlúčením ako parcela č. XXX/X. v rozsahu, v akom bola zastavaná štátnou je žalobca.

II. parcela č. XXX/X neknihovaná - zapísaná na obec W. na základe Z XXXX - Žiadosť o zápis neknihovaného majetku. Tento zápis bol vykonaný podľa § 14 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. Ustanovenie § 14 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom znie: „(1) Fond nakladá podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov aj s pozemkami, ktoré tvorili verejný majetok (neknihované pozemky) a ktoré sú vo vlastníctve štátu, okrem pozemkov, ktoré spravujú iné organizácie podľa osobitných predpisov. (2) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na pozemky v zastavanom území obce. Tieto pozemky prechádzajú dňom účinnosti tohto zákona do vlastníctva obce, na ktorej území sa nachádzajú. Do vlastníctva obce neprechádzajú pozemky, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona sú v správe miestneho orgánu štátnej správy podľa osobitného predpisu.“ Podľa ustanovenia § 14 ods. 2 druhá veta zákona č. 180/1995 Z.z.: „Do vlastníctva obce neprechádzajú pozemky, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona sú v správe miestneho orgánu štátnej správy podľa osobitného predpisu.“ Podľa ustanovenia § 3d ods. 1 písm. b) zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení, v akom bol ku dňu účinnosti zákona č. 180/1995 Z.z.: „Na správu pozemných komunikácií sú príslušné, a) ak ide o diaľnice, organizácie na tento účel zriadené Federálnym ministerstvom dopravy a ním riadené b) ak ide o cesty, okresné národné výbory, prípadne organizácie nimi na tento účel zriadené.“ Podľa ustanovenia § 8 ods. 1 prvá veta vyhlášky Federálneho ministerstva dopravy č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva cestný zákon: „Cestný pozemok tvorí teleso diaľnic, ciest a miestnych komunikácií a cestné pomocné pozemky.“ Pozemok, na ktorom sa nachádza cestné teleso je cestným pozemkom, tvorí teleso cesty a teda v čase ku dňu účinnosti zákona č. 180/1995 Z.z. boli pozemky pod štátnou cestou, ktoré boli verejným majetkom, v správe správcu cesty - tvorili a podnes tvoria teleso cesty. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu: (1) Na účely tohto zákona majetkom štátu sú veci vo vlastníctve Slovenskej republiky vrátane finančných prostriedkov, ako aj pohľadávky a iné majetkové práva Slovenskej republiky. (2) Slovenská republika ako právnická osoba vlastní majetok a nakladá s ním prostredníctvom správcov majetku štátu v súlade s týmto zákonom. Správca podľa § 1 ods. 1 písm. a), b) a d) môže nadobúdať majetok len do vlastníctva štátu. Správca majetku štátu vykonáva právne úkony pri správe majetku štátu v mene štátu. Správca koná v mene štátu pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku štátu, ktorý spravuje, alebo sporného majetku, ktorého správcom by mal byť podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov. Štát, ako subjekt práva a vlastník majetku nevykonáva svoje vlastnícke právo sám ale prostredníctvom správcov. V zmysle § 1 ods. 1 zákona o správe majetku štátu je štátna rozpočtová organizácia (teda ja žalobca) správcom majetku štátu. Teda aj správu pozemkov

vo vlastníctve SR vykonávajú správcovia majetku štátu. V období pred prijatím zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu platilo - ustanovenie § 4 ods. 1 vyhlášky federálneho ministerstva financií o hospodárení s národným majetkom č. 119/1988 Zb.: „Právo hospodárenia s vecami, ktoré sú súčasťou národného majetku patrí tej organizácii, ktorá je poverená úlohami, na plnenie ktorých národný majetok slúži, pokiaľ nie je touto vyhláškou alebo osobitnými predpismi ustanovené inak. - ustanovenie § 64 ods. 1 a § 65 ods. 1 zákona č. 109/1964 Zb. Hospodársky zákonník: „Národným majetkom sú veci vo vlastníctve štátu, majetkové práva štátu a majetkové práva štátnych organizácií. „Právo hospodárenia s národným majetkom vykonáva zásadne organizácia, ktorá je poverená úlohami, na plnenie ktorých majetok celkom alebo prevažne slúži“. Neknihovaná parcela XXX/X pod štátnou cestou v k. ú. W. v zastavanom území obce slúžila (a podnes slúži) ako cestný pozemok, ako súčasť cesty a teda slúžila na plnenie úloh, ktorými bol poverený príslušný správca cesty I. triedy. Správca cesty I. triedy mal v zmysle citovaných ustanovení právo hospodárenia s takýmto štátnym pozemkom. Správcom cesty I/61 bol podľa § 3d ods. 1 písm. b) zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení, v akom bol ku dňu účinnosti zákona č. 180/1995 Z.z. bola Okresná správa ciest Trnava (právny predchodca žalobcu). Okresná správa ciest Trnava bola organizáciou, ktorá bola poverená úlohami, na plnenie ktorých majetok - pôvodné pozemky pod cestou, t.j. cestné pozemky, celkom slúžil a teda mala právo hospodárenia k predmetným pozemkom. Pojem „právo hospodárenia“ má rovnaký právny obsah a význam ako pojem „správa majetku“, pričom pojem „právo hospodárenia“ bol v neskorších právnych predpisoch pojmom „správa majetku“ nahradený. Je vylúčené, aby v mene štátu jeden správca majetku štátu spravoval cestu a iný správca majetku štátu spravoval pozemok pod cestou, ktorý je ako cestný pozemok jej súčasťou a tvorí podstatu cestného telesa. Správnou aplikáciou ustanovenia § 14 ods. 2 druhá veta malo dôjsť k delimitácii parcely č. XXX/X v rozsahu zastavanosti štátnou cestou na Slovenskú republiku v správe Okresnú správu ciest a nie na obec, ktorá cesty I. triedy nikdy nespravovala a ani nespravuje. Prechod vlastníckeho práva zo štátu na obec k parcele č. XXX/X v rozsahu, v akom bola zastavaná štátnou cestou bol v rozpore s právnym poriadkom - ustanovením § 14 ods. 2 druhá veta a teda nepožíva právnu ochranu. Právny úkon, ktorý je v rozpore s právnym poriadkom je neplatným právnym úkonom. Na základe neplatného právneho úkonu nemohlo dôjsť k nadobudnutiu vlastníckeho práva žalovaným. Skutočným vlastníkom pozemku označeného pred zlúčením ako parcela č. XXX/X v rozsahu, v akom bola zastavaná štátnou cestou⁴ je žalobca. 4 časť pozemku pod štátnou cestou, označenej v geometrickom pláne č. XXX/XXXX, č. E. 641, úradne overeného pod č. G1 XXX/XXXX dňa 27.05.2015 ako diel X parcely C-KN č. XXXX/X. Odkázal aj na už v spise doložený Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn.5C/1/2021 zo dňa 9. júna 2021, v ktorom súd určil, že pozemok pod štátnou cestou v zastavanom území obce, ku ktorému bolo zapísané vlastnícke právo obce na základe zákona č. 180/1995 Z.z., je vo vlastníctve Slovenskej republiky v správe Slovenskej správe ciest.

III. parcela č. XXX neknihovaná - z listov Okresného úradu K., katastrálneho odboru nevyplýva žiaden titul nadobudnutia k uvedenej parcele. Žalobca vyžiadal listom SSC/XXXX/XXXX/XXXX/XXXXX zo dňa 24.06.2021 jednotlivo tituly nadobudnutia k parcelám, z ktorých bola vytvorená parcela C-KN XXXX/X. Z odpovede Okresného úradu č. N zo dňa 19.08.2021 nie je možné zistiť, na základe ktorého z uvedených titulov bola nadobudnutá parcela č. XXX. Ani v jednom zo zaslaných titulov nadobudnutia nie je uvedená parcela č. XXX. Parcela č. XXX nie je uvedená v Žiadosti o zmenu LV Z XXXX, keďže sa nenachádza v delimitačnom protokole zo dňa 12.júna 1991 ani v priložených prílohách. Parcela č. XXX nie je uvedená ani v titule nadobudnutia Fin.XXX/XXXX-delimitácia, ktorý sa vzťahuje len na nehnuteľnosti uvedené v priloženej tabuľke č. 8 od pol.č.1 parc. 183/1 po pol.č. 15 parc.č. 1764/152. Ide o zoznam, v ktorom nie je uvedené žiadne plnenie ani odkaz na zákonnú úpravu. ROEP nespôsobil zmenu vlastníckeho práva k neknihovanej parcele. Rozhodnutie o schválení ROEP-u je síce podkladom pre zápis vlastníctva do katastra nehnuteľností, ale ide o deklaratívne rozhodnutie, ktoré len deklaruje vlastníctvo nadobudnuté na základe iného titulu. Časť pozemku pod štátnou cestou, označenej v geometrickom pláne č. 047/2015, č. ZPMZ 641, úradne overeného pod č. G1 215/2015 dňa 27.05.2015 ako diel 2 parcely C-KN č. XXXX/X Parcela č. XXX nie je uvedená ani v Žiadosti o zápis neknihovaného majetku zo dňa 07.10.1998 Z XXXX, ktorej zápis v rozsahu štátnou cestou zastavaného pozemku by bol ako je vyššie uvedené v rozpore s právnym poriadkom. Parcela č. XXX v rozsahu zastavanosti štátnou cestou bola na obec W. zapísaná neoprávnene bez opory zákonnej úpravy a bez titulu nadobudnutia. M. vlastníkom pozemku označeného pred zlúčením ako parcela č. XXX v rozsahu, v akom bola zastavaná štátnou cestou je žalobca.

IV. parcela č. XXX neknihovaná - z listov Okresného úradu K., katastrálneho odboru nevyplýva žiaden titul nadobudnutia k uvedenej parcele. Žalobca vyžiadal listom SSC/XXXX/XXXX/XXXX/XXXXX zo dňa 24.06.2021 tituly nadobudnutia k parcelám jednotlivo, z ktorých bola vytvorená parcela C-KN XXXX/X. Z odpovede Okresného úradu č. N zo dňa 19.08.2021 nie je možné zistiť, na základe ktorého z uvedených

titulov bola nadobudnutá parcela č. XXX. Ani v jednom zo zaslaných titulov nadobudnutia nie je uvedená parcela č. XXX. Parcela č. XXX nie je uvedená v Žiadosti o zmenu LV Z XXXX, keďže sa nenachádza v delimitačnom protokole zo dňa 12.júna 1991 ani v priložených prílohách. Parcela č. XXX nie je uvedená ani v titule nadobudnutia Fin. XXX/XXXX-delimitácia, ktorý sa vzťahuje len na nehnuteľnosti uvedené v priloženej tabuľke č. 8 od pol.č.1 parc. XXX/X po pol.č. 15 parc.č. XXXX/XXX. ROEP nespôsobil zmenu vlastníckeho práva k neknihovanej parcele. Rozhodnutie o schválení ROEP-u je síce podkladom pre zápis vlastníctva do katastra nehnuteľností, ale ide o deklaratívne rozhodnutie, ktoré len deklaruje vlastníctvo nadobudnuté na základe iného titulu. (pozn. pod čiarou č. 5). Parcela č. XXX nie je uvedená ani v Žiadosti o zápis neknihovaného majetku zo dňa 07.10.1998 Z XXXX, ktorej zápis v rozsahu štátnou cestou zastavaného pozemku by bol ako je vyššie uvedené v rozpore s právnym poriadkom. Parcela č. XXX v rozsahu zastavanosti štátnou cestou bola na obec W. zapísaná neoprávnene bez opory zákonnej úpravy a bez titulu nadobudnutia. Skutočným vlastníkom pozemku označeného pred zlúčením ako parcela č. XXX v rozsahu, v akom bola zastavaná štátnou cestou je žalobca.

V. parcela č. XXXX neknihovaná - z listov Okresného úradu K., katastrálneho odboru nevyplýva žiaden titul nadobudnutia k uvedenej parcele. Žalobca vyžiadal listom M./XXXX/XXXX/XXXX/XXXXX zo dňa 24.06.2021 tituly nadobudnutia k parcelám jednotlivo, z ktorých bola vytvorená parcela C-KN XXXX/X. Z odpovede Okresného úradu č. N zo dňa 19.08.2021 nie je možné zistiť, na základe ktorého z uvedených titulov bola nadobudnutá parcela č. XXXX. Ani v jednom zo zaslaných titulov nadobudnutia nie je uvedená parcela č. XXXX. Parcela č. XXXX nie je uvedená v Žiadosti o zmenu LV Z XXXX, keďže sa nenachádza v delimitačnom protokole zo dňa 12.júna 1991 ani v priložených prílohách. Parcela č. XXXX nie je uvedená ani v titule nadobudnutia Fin. XXX/XXXX-delimitácia, ktorý sa vzťahuje len na nehnuteľnosti uvedené v priloženej tabuľke č. 8 od pol.č.1 parc. XXX/X po pol. č. 15 parc. č. XXXX/XXX. ROEP nespôsobil zmenu vlastníckeho práva k neknihovanej parcele. Rozhodnutie o schválení ROEP-u je síce podkladom pre zápis vlastníctva do katastra nehnuteľností, ale ide o deklaratívne rozhodnutie, ktoré len deklaruje vlastníctvo nadobudnuté na základe iného titulu. Parcela č. XXXX nie je uvedená ani v Žiadosti o zápis neknihovaného majetku zo dňa 07.10.1998 Z XXXX, ktorej zápis v rozsahu štátnou cestou zastavaného pozemku bol ako je vyššie uvedené v rozpore s právnym poriadkom. Parcela č. XXXX v rozsahu zastavanosti štátnou cestou bola na obec W. zapísaná neoprávnene bez opory zákonnej úpravy a bez titulu nadobudnutia. Skutočným vlastníkom pozemku označeného pred zlúčením ako parcela č. XXXX v rozsahu, v akom bola zastavaná štátnou cestou je žalobca.

VI. parcela č. XXXX/X neknihovaná - z listov Okresného úradu K., katastrálneho odboru nevyplýva žiaden titul nadobudnutia k uvedenej parcele. Žalobca vyžiadal listom M./XXXX/XXXX/XXXX/XXXXX zo dňa 24.06.2021 tituly nadobudnutia k parcelám jednotlivo, z ktorých bola vytvorená parcela C-KN XXXX/X. Z odpovede Okresného úradu č. N. zo dňa 19.08.2021 nie je možné zistiť, na základe ktorého z uvedených titulov bola nadobudnutá parcela č. XXXX/X. Parcela č. XXXX nie je uvedená v Žiadosti o zmenu LV Z XXXX, keďže sa nenachádza v delimitačnom protokole zo dňa 12.júna 1991 ani v priložených prílohách. Príloha č. 1 - zoznam nehnuteľností /budovy/, Príloha č.2 - zoznam nehnuteľností /stavby/. Parcela č. XXXX/X nie je uvedená ani v titule nadobudnutia J..XXX/XXXX-delimitácia, ktorý sa vzťahuje len na nehnuteľnosti uvedené v priloženej tabuľke č. 8 od pol.č.1 parc. XXX/X po pol.č. 15 parc.č. XXXX/XXX. ROEP nespôsobil zmenu vlastníckeho práva k neknihovanej parcele. Rozhodnutie o schválení ROEP-u je síce podkladom pre zápis vlastníctva do katastra nehnuteľností, ale ide o deklaratívne rozhodnutie, ktoré len deklaruje vlastníctvo nadobudnuté na základe iného titulu. Parcela č. XXXX/X nie je uvedená ani v Žiadosti o zápis neknihovaného majetku zo dňa 07.10.1998 Z XXXX, ktorej zápis v rozsahu štátnou cestou zastavaného pozemku bol ako je vyššie uvedené v rozpore s právnym poriadkom. Parcela č. XXXX/X v rozsahu zastavanosti štátnou cestou bola na obec W. zapísaná neoprávnene bez opory zákonnej úpravy a bez titulu nadobudnutia. Skutočným vlastníkom pozemku označeného pred zlúčením ako parcela č. XXXX/X v rozsahu, v akom bola zastavaná štátnou cestou je žalobca. V liste Okresného úradu K., katastrálny odbor č. N zo dňa 19.08.2021 je uvedené, že parcely č. XXX, XXX/X, XXX, P./X, XXXX, z ktorých vznikla parcela C-KN č. XXXX/X sú neknihované. Neknihovanosť parciel nemôže mať sama o sebe za následok nadobudnutie vlastníckeho práva žalovaným. K nadobudnutiu vlastníckeho práva obcou je potrebné doložiť titul nadobudnutia. Okresný úrad v liste Okresného úradu č. N zo dňa 19.08.2021 uviedol a zaslal žalobcovi všetky tituly nadobudnutia ktoré sa mali vzťahovať k uvedeným parcelám, avšak ani jeden zo zaslaných titulov nadobudnutia neuvádza parcely č. XXX,XXX,XXXX/X, XXXX. Iba jedna neknihovaná parcela č. XXX/X je uvedená v žiadosti zo dňa 07.10.1998 (Z XXXX), avšak zápis tejto parcely v rozsahu zastavanosti štátnou cestou bol v rozpore s ustanovením § 14 ods. 2 druhá veta zákona č. 180/1995 Z.z. Obec W. nebola pôvodným vlastníkom predmetných pozemkov, nakoľko šlo o verejný (štátny) majetok, nikdy

nevynaložila finančné prostriedky na ich obstaranie (kúpu), nadobudla ich neoprávneným zápisom na LV bezodplatne a v stave, keď boli niekoľko desiatok rokov zastavané telesom štátnej cesty.

VII. parcela č. XXXX/X - zapísaná v PKV XXXX na základe Prídellovej listiny Ministerstva земедělства na Politickú obec W.. Prídellová listina sa na Okresnom úrade, katastrálnom odbore nenachádza. Žalovaný požiadaval Okresný súd Trnava o jej zaslanie. Z časti B PK vložky č. XXXX vyplýva, že vložka bola uzavretá sp. zn. J. XXXX/XX. Listina J.. XXXX/XX je delimitačný protokol v zmysle zákona č. XXX/XXXX Zb. o majetku obcí z 20.03.1991. Delimitácia parcely č. XXXX na základe listiny J.. XXXX/XX dokazuje, že pred účinnosťou zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí (pred delimitáciou) išlo o majetok vo vlastníctve štátu, pretože delimitovaný mohol byť len majetok vo vlastníctve štátu. Prídellová listina Ministerstva земедělства, ktorá založila vlastníctvo Politickej obci W. je právnym titulom nadobudnutia štátu. Politická obec W. reprezentovala v danom období štát. Nešlo o samosprávny subjekt v dnešnom zmysle slova. Obce ako subjekt práva v dnešnom zmysle slova boli zriadené zákonom č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení: „§ 1 Základné ustanovenie (1) Obec je samostatný samosprávny územný celok Slovenskej republiky; združuje občanov, ktorí majú na jej území trvalý pobyt. Obec je právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami (§ 7). (2) Ukladať obci povinnosti alebo zasahovať do jej oprávnení možno len zákonom.“ „Všeobecným predpisom v oblasti majetkovoprávnej na úseku obcí je zákon SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o majetku obcí“). - ustanovuje, ktoré veci z majetku Slovenskej republiky prešli do vlastníctva obcí a spôsob tohto prechodu, - upravuje majetkové postavenie obcí a hospodárenie s ich majetkom. Majetok štátu prechádzal do vlastníctva obcí v niekoľkých etapách. Prvotne šlo o prechod majetku štátu po zaniknutých národných výboroch, neskôr o prechod majetku štátu z dôvodu postupného prechodu kompetencií zo štátnej správy na obce, ako aj o prechod zastavaných pozemkov pod stavbami vo vlastníctve obcí. Zákon o majetku obcí upravuje postavenie obce ako samostatného subjektu vlastníckeho práva.“ Politická obec W. nie je priamym právnym predchodcom obce W., čo preukazuje aj delimitácia v roku 1993 (Fin.XXXX/XXXX). Podľa Čl. 4 ods. 7 ústavného zákona č. 143/1968 Zb. o československej federácii v znení účinnom od 01.01.1991: „Zákony národných rád ustanovia, ktoré veci z majetku Českej republiky a Slovenskej republiky sú vlastníctvom obcí.“ Zákonom, ktorý ustanovil prechod vlastníckeho práva zo štátu na obce je zákon SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Cesta I/XX nebola nikdy vo vlastníctve ani v správe obce ale odjakživa bola štátna. V čase delimitácie bola parcela č. XXXX zastavaná štátnou cestou. Podľa § 15c ods. 1 písm. a) „Popri majetku, ktorý sa nestáva vlastníctvom obcí podľa § 3, neprechádzajú z majetku Slovenskej republiky do ich vlastníctva podľa § 15a a 15b ani pozemky zastavané, na ktorých sú umiestnené budovy a iné stavby a zariadenia, ktoré neprechádzajú do vlastníctva obcí podľa § 2 alebo § 15b“ Štátna cesta je stavba, ktorá bola a zostala vo vlastníctve štátu, neprešla z majetku Slovenskej republiky do majetku obce. Z uvedeného dôvodu nemohli do vlastníctva obce prejsť ani pozemky pod stavbou vo vlastníctve štátu a nemohlo dôjsť k delimitácii parcely. Parcela XXXX bola listinou Fin. XXX/XXXX nesprávne delimitovaná na obec W. podľa zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí z 20.03.1991. V tabuľke č. 8 k delimitácii pozemkov z MNV na obec W. je pod poradovým číslom XX uvedená parcela č. XXXX (PKV č. XXXX, LV č. 1, zlúčené v par.č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X). Prechod vlastníckeho práva zo štátu na obec k parcele č. XXXX v rozsahu, v akom bola zastavaná štátnou cestou bol v rozpore s právnym poriadkom - ustanovením § 15c ods. 1 písm. a) zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí a teda nepožíva právnu ochranu. Právny úkon, ktorý je v rozpore s právnym poriadkom je neplatným právnym úkonom. Na základe neplatného právneho úkonu nemohlo dôjsť k nadobudnutiu vlastníckeho práva žalovaným. Skutočným vlastníkom pozemku označeného pred zlúčením ako parcela č. XXXX/X v rozsahu, v akom bola zastavaná štátnou cestou, je žalobca.

VIII. parcela č. XXXX/X - zapísaná v PK vložke XXX na základe Výmeru o vlastníctve pôdy z roku 1948. Výmer o vlastníctve pôdy bol vydaný Poverením pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave v roku 1948 v rámci II. pozemkovej reformy. Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 nariadenia č. 26/1945 SNR Nariadenia Predsedníctva Slovenskej národnej rady zo dňa 07.apríla 1945 o národných výboroch: „Na národný výbor prenáša sa právomoc, ktorú podľa doteraz platných právnych noriem malo obecné zastupiteľstvo, obecná rada, starosta obce, obecný alebo notársky úrad a obecný alebo obvodný notár.“ Z uvedeného ustanovenia je možné vyvodiť, že všetky kompetencie a právomoci prešli zo samosprávnych orgánov na národné výbory, ktoré boli predstaviteľmi štátu. Výmer o vlastníctve označuje prídelcu ako Obec W., avšak v danom období nešlo o samosprávny subjekt, pretože všetky právomoci boli koncentrované v Národných výboroch, ktoré boli orgánmi štátnej správy. Výmer o vlastníctve pôdy, ktorá založil vlastníctvo Obci W. je právnym titulom nadobudnutia štátu, pretože v čase vydania prídelu obec nemohla takýto majetok spravovať ani vlastníť. Parcela č. XXXX v rozsahu zastavanosti štátnou cestou bola na obec W. zapísaná neoprávnené na základe titulu nadobudnutia,

ktorý priznával vlastnícke právo štátu a nie obci v dnešnom zmysle slova ako samosprávnemu subjektu so zákonom vymedzenými kompetenciami. Parcela č. XXXX v rozsahu zastavanosti štátnou cestou je na LV obce W. zapísaná bez opory zákonnej úpravy v rozpore s právnym poriadkom. Skutočným vlastníkom pozemku označeného pred zlúčením ako parcela č. XXXX/X v rozsahu, v akom bola zastavaná štátnou, je žalobca.

5. Žalovaný v duplike uviedol, že sa nestotožňuje s argumentmi uvedenými vo vyjadrení žalobcu a neuznáva ich. V celom rozsahu sa pridrižiava svojich predchádzajúcich vyjadrení a zdokladovaných historických záznamov o nadobudnutí pozemkov do vlastníctva žalovaného. Odkázal na zákon č. 138/1991 Zb. Zákon Slovenskej národnej rady o majetku obcí podľa ktorého: v zmysle § 7 ods. 1 orgány obce a organizácie sú povinné hospodáriť s majetkom obce v prospech rozvoja obce a jej občanov a ochrany a tvorby životného prostredia a v zmysle § 7 ods. 2 písm. c) orgány obce a organizácie sú povinné majetok obce zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať. Sú povinné najmä používať všetky právne prostriedky na ochranu majetku, vrátane včasného uplatňovania svojich práv alebo oprávnených záujmov pred príslušnými orgánmi. Rozporovanie vlastníckych práv žalovaného zo strany žalobcu považuje za účelové v snahe vyhnúť sa splneniu svojich povinností poskytnúť žalovanému náhradu za užívanie jeho pozemkov. V danom prípade je potrebné oddeliť vlastníctvo stavby t.j. cesty, na ktorú si žalovaný nikdy nenárokoval a vlastníctvo pozemku, na ktorom je táto cesta vybudovaná. Podľa vyjadrenia Okresného úradu K., katastrálny odbor zo dňa 19.08.2021 je žalovaný vlastníkom sporných pozemkov, čo potvrdila aj obnovená evidencia pozemkov a právnych vzťahov k nim a nebola nájdená žiadna právna lísta, ktorá by sponchybovala hodnovernosť zápisov v katastri nehnuteľností. Na základe uvedeného žiada, aby súd zamietol žalobu v celom rozsahu a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania.

6. Žalobca k duplike žalovaného uviedol, že podľa § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) platí, že: „Údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.“ Žalobca preukázal, že je skutočným vlastníkom dotknutého pozemku v súdu doložených vyjadreniach a svoje tvrdenia preukázal doloženými dôkazmi. Tvrdenie žalovaného, že žalovaný je vlastníkom dotknutých pozemkov z titulu, že jeho vlastnícke právo potvrdil register obnovennej evidencie pozemkov (ďalej len „ROEP“) neuznáva. Právny názor žalobcu potvrdzuje aj čerstvý Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Cob/72/2021 zo dňa 23.03.2022, ktorým súd určil, že vlastnícke právo k pozemku pod cestou I. triedy patrí Slovenskej republike zastúpenej Slovenskou správou ciest, ako správcovi štátnej cesty a nie obci, ktorá argumentovala, že je svedčí vlastnícke právo na základe ROEP.

7. Na pojednávaní konanom dňa 15.06.2022 právny zástupca žalobcu odkázal na svoje vyjadrenia, ktoré súdu písomne doložil. Právny zástupca žalovaného so žalobou nesúhlasil, pridržal sa svojich vyjadrení a listinných dôkazov doložených v konaní. Na otázku súdu, žalobca uviedol, že v zmysle geometrického plánu na celej parcele, ktorá je predmetom konania sa nachádza cestné teleso - cesta prvej triedy. Je možné, že v minulosti boli pozemky identifikované ako záhrada alebo námestie. Ku dňu účinnosti zákona 138/1991 sa už na predmetnom pozemku nachádzala cesta 1. triedy. Právny zástupca žalovaného uviedol, že cesta 1. triedy sa tam teraz nachádza, ale v r. 1991 sa určite nenachádzala na celom pozemku, a nie v takom tvare ako je teraz, cesta sa upravovala. Robilo sa nové námestie, staval sa kultúrny dom, mestský úrad, park za kostolom, boli tam nejaké zmeny. Je to viditeľné z geometrického plánu XXX/XXXX, kde je vidno aj pôvodný tvar cesty aj aktuálny tvar cesty. Nie je to viditeľné na nákrese, ktorý je súčasťou spisu. Navrhol doložiť podrobnejší nákras s vyznačením tvaru cesty v lehote 20 dní.

8. Žalobca uviedol, že žalovaný nijakým dôkazom nepreukázal dobu prestavby cestného telesa, pravdepodobne je reč o diele č. 3 a diele č. 4 geometrického plánu XXX/XXXX. Dieľ č. 3 je nová cesta, dieľ č. 4 je stará cesta. Dobu prestavby musí žalovaný preukázať doložením dôkazu a pre prípad do budúcnosti uviedol, že trvá na žalobe v časti ostatných dieľov, v prípade, že žalovaný nepreukáže zmenu polohy cestného telesa, tak trvá na celej podanej žalobe. Subsidiárne trvá na vydržaní vlastníckeho práva aj k dieľu č. 3, keďže žalovaný pozemky nijakým spôsobom neužíval a žalobca tieto pozemky od doby výstavby cestného telesa nepretržite využíva spôsobom umiestnenia a údržby cestného telesa. Právny zástupca žalovaného s týmto nesúhlasil, nakoľko samotné postavenie cesty nezakladá titul na vydržanie.

9. Na pojednávaní dňa 05.12.2022 súd prečítal záverečnú reč žalobcu. Žalobca právom záverečnej reči uviedol, že žalobca sa pridrižiava žalobného návrhu zo dňa 22.07.2021, ako aj všetkých svojich ďalších písomných vyjadrení a ústnych prednesov, ktoré považuje za aktuálne, a na ktoré v celom rozsahu odkazuje. Žalobca považuje podanú žalobu za dôvodnú, keď v súlade so skutkovým a právnym stavom veci, svoje vlastnícke právo k aktuálne vedenému pozemku parcely registra „..“ parcelné číslo XXXX/X, druh pozemku E. o výmere XX XXX m² v k.ú. W., obec W., okres K., zapísanom na LV č. XXXX, na ktorom je postavená cesta I. triedy I/XX, odvodzuje z ustanovenia § 14 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom a z ustanovení § 15a a 15b v spojení s§3 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Žalobca sa vo svojich písomných podaniach detailne a obširne vyjadril ku všetkým relevantným objektívnym skutočnostiam, a preto na tomto mieste na ne odkazuje. Do pozornosti dáva súdne rozhodnutie, keď v analogickej veci už Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/85/2021 zo dňa 28. februára 2022 rozhodol tak, že určil, že Slovenská republika je vlastníkom a Slovenská správa ciest je správcom pozemku pod cestou prvej triedy, pričom žalovanou stranou bola práve obec. V súlade s princípom právnej istoty a ňou súvisiacimi legitímnymi očakávaniami máme za to, že v tu súdnej veci by malo byť rozhodnuté rovnako. Právna argumentácia a substancované tvrdenia korešponujú s listinnými dôkazmi, ktoré v tomto konaní doložili. Pokiaľ by táto argumentácia neobstála, má za to, že vlastnícke právo k predmetnému pozemku žalobca nadobudol vydržaním. Má za to, že v predmetnej veci žalobca splnil predpoklady vydržania v zmysle príslušných právnych predpisov, keďže má za to, že bo oprávneným držiteľom, nakladal s vecou ako s vlastnou a bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí. Žalobca má za to, že mu patrí vlastnícke právo k predmetnému pozemku a tento nadobudol zákonným spôsobom.

10. Žalovaný právom záverečnej reči uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Pridrižiava sa svojich vyjadrení a listinných dôkazov doložených v konaní. Obec W. ako vlastníka pozemkov chránil svoje vlastnícke práva a o použití týchto prostriedkov ochrany hlasovalo aj zastupiteľstvo obce. Žalobca je nesporne, že je vlastníkom cesty, avšak nikdy sa nesprával ako vlastníka pozemkov, keď vo svojich vyjadreniach pri mimosúdnych rokovaniach uvádzal, že tieto odkúpi. Máme za to, že vlastníkom pozemkov je Obec W. a žiada, aby súd žalobu zamietol.

11. Podľa § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

12. Žaloba podaná žalobcom je určovacou žalobou v zmysle určenia, či tu právo je alebo nie je. Naliehavý právny záujem na danom určení nevyplýva z osobitného predpisu, a preto je potrebné ho preukázať. Súd skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení. Vyhodnotil, že právny záujem žalobcu musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý, pričom posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Naliehavý právny záujem je tam, kde je stav ohrozenia práva, či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia žalobcov, a tento nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom, pričom jestvuje potreba odstránenia tejto neistoty resp. ohrozenia práva alebo právneho vzťahu. Všeobecne povinnosť preukázať naliehavý právny záujem zaťažuje žalobcu, ktorý musí poukázať na určité skutkové okolnosti týkajúce sa sporu medzi stranami, a zároveň objasniť, prečo práve podaná určovacia žaloba je procesne vhodným (teda účinným) nástrojom, ktorý tento spor vyrieši (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/31/2011 zo dňa 06.12.2012).

13. Naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je, je teda daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Žalobca má, podľa názoru súdu, naliehavý právny záujem na určení, že vlastnícke právo k predmetnému pozemku, na ktorom je postavená stavba - cesta R., svedčí žalobcovi. Právoplatný rozsudok sa takto stane dostatočným podkladom pre zmenu zápisu v katastri nehnuteľností a z toho vyplývajúcich práv a povinností žalobcu ako vlastníka predmetného pozemku. Súd má za to, že v situácii o určovanie vlastníckeho práva je vždy daný naliehavý právny záujem.

14. Podľa § 73 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) na konanie štátu pred súdom sa použijú ustanovenia osobitného predpisu o konaní za štát.

15. Podľa § 3 ods.1 zákona č. 135/1961 Zb. v znení účinnom do 31.12.1982 správa automobilových ciest a miestnych komunikácií a dozor nad nimi patrí okresným národným výborom; okresné národné výbory vykonávajú tieto úlohy buď priamo alebo prostredníctvom im podriadených hospodárskych alebo rozpočtových organizácií (ďalej len "organizácie cestného hospodárstva"). Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií rieši v úzkej spolupráci s okresnými národnými výbormi základné otázky rozvoja a správy automobilových ciest a miestnych komunikácií.

16. Podľa § 3d ods.1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách diaľnice a cesty I. triedy vrátane ich prejazdnych úsekov cez colné priestory a obce sú vo vlastníctve štátu, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Diaľnice a cesty I. triedy, ktorých verejným obstarávateľom je Slovenská republika na základe koncesnej zmluvy podľa osobitného predpisu (ďalej len "koncesné cesty"), sú vo vlastníctve štátu.

17. Podľa § 3d ods. 5 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách právo pozemných komunikácií vykonávajú, b) ak ide o cesty vo vlastníctve štátu okrem ich prejazdnych úsekov cez colné priestory - právnické osoby na tento účel zriadené ministerstvom.

18. Podľa § 1 ods.1 zákona č. 278/1995 Z.z. o správe majetku štátu tento zákon upravuje správu majetku vo vlastníctve Slovenskej republiky (ďalej len "majetok štátu") vo verejnoprospešnej a nepodnikateľskej sfére, ktorú vykonáva správca majetku štátu (ďalej len "správca"), a to a) štátna rozpočtová organizácia a štátna príspevková organizácia.

19. Podľa § 2 ods.1 zákona č. 278/1995 Z.z. o správe majetku štátu na účely tohto zákona majetkom štátu sú veci vo vlastníctve Slovenskej republiky vrátane finančných prostriedkov, ako aj pohľadávky a iné majetkové práva Slovenskej republiky.

20. Podľa § 2 ods.2 zákona č. 278/1995 Z.z. o správe majetku štátu Slovenská republika ako právnická osoba vlastní majetok a nakladá s ním prostredníctvom správcov majetku štátu v súlade s týmto zákonom. Správca podľa § 1 ods. 1 písm. a), b) a d) môže nadobúdať majetok len do vlastníctva štátu. Správca majetku štátu vykonáva právne úkony pri správe majetku štátu v mene štátu. Správca koná v mene štátu pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku štátu, ktorý spravuje, alebo sporného majetku, ktorého správcom by mal byť podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

21. Podľa § 15c ods.1 zákona č.138/1991 Zb. o majetku obcí popri majetku, ktorý sa nestáva vlastníctvom obcí podľa § 3, neprechádzajú z majetku Slovenskej republiky do ich vlastníctva podľa § 15a a 15b ani pozemky a) zastavané, na ktorých sú umiestnené budovy a iné stavby a zariadenia, ktoré neprechádzajú do vlastníctva obcí podľa § 2 alebo § 15b.

22. Podľa § 14 ods.1 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom fond nakladá podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov aj s pozemkami, ktoré tvorili verejný majetok (neknihované pozemky) a ktoré sú vo vlastníctve štátu, okrem pozemkov, ktoré spravujú iné organizácie podľa osobitných predpisov.

23. Podľa § 14 ods.2 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na pozemky v zastavanom území obce. Tieto pozemky prechádzajú dňom účinnosti tohto zákona do vlastníctva obce, na ktorej území sa nachádzajú. Do vlastníctva obce neprechádzajú pozemky, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona sú v správe miestneho orgánu štátnej správy podľa osobitného predpisu.

24. Podľa § 64 ods.1 zákona č. 109/1964 Zb. Hospodársky zákonník v znení účinnom do 31.12.1982 národným majetkom sú všetky veci v štátnom socialistickom vlastníctve (hmotný národný majetok) a všetky pohľadávky a iné majetkové práva štátu.

25. Podľa § 65 ods.1 zákona č. 109/1964 Zb. Hospodársky zákonník v znení účinnom do 31.12.1982 národný majetok spravuje zásadne organizácia, ktorá je poverená úlohami, na plnenie ktorých majetok celkom alebo prevažne slúži.

26. Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) (čl. 8 Základných princípov, § 132 ods. 1, § 150 ods. 1) ako zákonný procesný predpis, ktorým sa riadi civilné sporové konanie, je postavený na zásade kontradiktórnosti sporu dvoch rovnocenných strán, ktorý je potom ovládaný prejednávacím princípom. Ten spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti, rozhodné pre posúdenie daného prípadu a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti, je zásadne vecou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách a ukladá im povinnosť označiť dôkazy k preukázaniu ich tvrdení. Strana má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu. Súd nie je povinný sám vyhľadávať potrebné tvrdenia a dôkazy. Nie je jeho povinnosťou, a nemá ani právo vykonávať dokazovanie o rozhodujúcich skutočnostiach bez návrhu strán sporu. Neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena vedie k strate sporu. Dôkazné prostriedky možno navrhovať spôsobom a v lehotách v zmysle CSP v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

27. Vzhľadom ku skutočnosti, že predmetné konanie má charakter kontradiktórneho a sporového konania, kedy sú to práve sporové strany, ktorých zaťažuje povinnosť uviesť súdu skutočnosti osvedčujúce vznik a dôvodnosť uplatneného nároku, resp. v prípade obrany, uviesť súdu skutočnosti uplatnený nárok spochybňujúce, resp. úplne vylučujúce. Túto povinnosť právna teória označuje ako povinnosť unesenia bremena tvrdenia, na ktoré následne nadväzuje aj povinnosť unesenia dôkazného bremena. Znamená to, že sporové strany sú povinné nielen tvrdiť určité relevantné skutočnosti, ale zároveň na ich preukázanie sú povinné označiť dôkazy. V prípade, že neunesú dôkazné bremeno, ani bremeno tvrdenia, nemôžu byť v konaní úspešní. Súd uvádza, že na to, aby sa považovalo popretie skutkových tvrdení protistrany za procesne účinné (to znamená také, ktoré vyvolá zamýšľané účinky) musí strana výslovne poprieť skutkové tvrdenia; a zároveň musí uviesť vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Nestačí teda len všeobecné konštatovanie strany sporu, že popiera skutkové tvrdenia uvedené protistranou. Popierajúca strana sporu musí uviesť aj vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. Až po splnení týchto podmienok teda možno považovať popretie skutkových tvrdení za účinné. Pokiaľ strana sporu účinne nepoprie skutkové tvrdenia uvádzané druhou stranou sporu, spravidla to má za následok, že takéto skutkové tvrdenia sa budú v spore považovať za nesporné skutkové tvrdenia. Pre procesný postup súdu a sporových strán je mimoriadne dôležité určiť, ktoré skutkové tvrdenia možno považovať za sporné (teda tie, ktoré boli účinne popreté) a, naopak, ktoré sú nesporné skutkové tvrdenia. Skutkové tvrdenia, ktoré neboli účinne popreté sa považujú za nesporné skutkové tvrdenia. Ak sú totiž skutkové tvrdenia strán nesporné, súd o nich ďalej nevykonáva dokazovanie - nesporné skutočnosti sa v procese, v ktorom sa uplatňuje princíp formálnej pravdy, nedokazujú. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojuje ako zistený skutkový stav a ďalej z nich pri svojom rozhodnutí vychádza. Aj z tohto dôvodu by mala strana sporu venovať veľkú pozornosť skutkovým tvrdeniam protistrany. A v prípade, ak skutkové tvrdenia protistrany nezodpovedajú tomu, ako tieto skutočnosti vníma strana sporu, poprieť skutkové tvrdenia protistrany a uviesť vlastné skutkové tvrdenia. Je však potrebné uviesť, že strany sporu sú limitované, dokedy môžu skutkové tvrdenia uvádzať, resp. ich popierať.

28. Žalobca je rozpočtovou organizáciou v zriadenou Ministerstvom dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky Zriaďovacou listinou rozpočtovej organizácie zo dňa 7.12.1995, číslo 5854/M - 95, dátum zriadenia 1.1.1996. V zmysle Zriaďovacej listiny organizácia spravuje majetok, ktorý má ku dňu účinnosti zriaďovacej listiny v správe a majetok, ktorý mali v správe zrušené okresné správy ciest a cestné investorské organizácie ku dňu jej zrušenia (OSC Trnava). Na rozpočtovú organizáciu Slovenská správa ciest prechádzajú v plnom rozsahu všetky práva, povinnosti, pohľadávky a záväzky vyplývajúce z obchodnoprávných, pracovnoprávných, občianskoprávných a iných právnych a majetkových vzťahov a práva, povinnosti, pohľadávky a záväzky z oblasti priemyselných práv. V zmysle Zriaďovacej listiny Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky zo dňa 14.2.2005 číslo: 316/M/2005, v spojení s Rozhodnutím zo dňa 29.04.2009 Č.02575/2009-SCDPK/z. 17233, žalobca vykonáva správu pozemnej komunikácie I. triedy č. I/XX. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné. Takisto medzi stranami sporu nebolo sporné, že cesta R. prechádza intravilánom žalovaného. Žalovaný je aktuálne evidovaný aj ako vlastník pozemkov, ktoré sa nachádzajú pod cestným telesom. Žalobca v konaní tvrdil, čo žalovaný v celom konaní nakoniec riadne nespochybnil, že štátna cesta I/XX bola vybudovaná v roku 1978 do podoby, v akej je aj dnes. V konaní tiež nebolo sporné, že cesta R. leží aj na pozemkoch v katastrálnom území W., pričom tieto pozemky neboli zapísané do pozemkovej knihy. Všetky tieto skutočnosti nie je potrebné dokazovať, nakoľko v konaní vyvstali ako nesporné.

29. Medzi stranami sporu bolo sporné, či bol pozemok zastavaný štátnou cestou v celom rozsahu ku dňu účinnosti zákona č. 138/1991 Zb.(t. j. k 01.04.1991), a či vlastníctvo parcely, ktorá je predmetom

sporu, svedčí žalovanému, ktorý je aktuálne zapísaný ako ich vlastník na listoch vlastníctva, tak ako je vyššie uvedené.

30. Súd poukazuje na znenie ustanovení zákona č. 138/1991 Zb., v ktorých je uvedené, že popri majetku, ktorý sa nestáva vlastníctvom obcí podľa § 3 zákona č. 138/1991 Zb. neprechádzajú z majetku Slovenskej republiky do ich vlastníctva podľa § 15a a 15b zákona č. 138/1991 Zb. ani pozemky zastavané, na ktorých sú umiestnené budovy a iné stavby a zariadenia, ktoré neprechádzajú do vlastníctva obcí podľa § 2 alebo § 15b (§ 15c ods.1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí). Cesta I/61 neprešla do majetku obce (čo v konaní nebolo sporné), do majetku obce však nemohli prejsť ani pozemky pod cestou, nakoľko takáto situácia vyplýva priamo zo zákona č. 138/1991 Zb..

31. Žalovaný síce tvrdil, že cesta 1. triedy sa tam teraz nachádza, avšak v roku 1991 sa určite nenachádzala na celom pozemku, a nie v takom tvare, aký má dnes. Uvedené malo byť viditeľné z geometrického plánu XXX/XXXX. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení musel preukázať dobu prestavby cesty. Toto tvrdenie žalovaného však zostalo nepreukázané. Na druhej strane, žalobca, svojím podaním doloženým do spisu po prvom pojednávaní preukázal existenciu cesty na spornom pozemku (doložením topografickej mapy z roku 1990 a geometrického plánu z roku 1973) a preukázal, že štátna cesta bola umiestnená v súčasnej trase v čase účinnosti zákona č. 138/1991 Zb. Z uvedeného dôvodu súd uzavrel, že cesta v tvare a uložení, v akom je v súčasnosti bola aj pred rokom 1991, teda v čase účinnosti zákona č. 138/1991 Zb., preto v zmysle ustanovenia § 15c uvedeného zákona cesta neprešla do majetku obce, a teda ani pozemky pod cestou, nemohli prejsť na žalovaného, nakoľko to vylučoval zákon.

32. K zápisu vlastníckeho práva na základe ROEP- u súd uvádza, že správny postup, ktorý mal byť aplikovaný, bol v zmysle § 14 ods.2 tretia veta zákona č. 180/1995 Z.z. a nie v zmysle § 14 ods.2 prvá a druhá veta uvedeného zákona. Nakoľko cesta I/XX bola v správe miestneho orgánu štátnej správy a pozemok pod cestou v zmysle právnych predpisov nemohol prejsť do majetku obce (nakoľko takúto situáciu vylučoval sám zákon), mala byť správne aplikovaná tretia veta ustanovenia § 14 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z..

33. Vzhľadom na určenie vlastníckeho práva v prospech žalobcu aplikáciou zákona č. 138/1991 Zb., sa súd nezaoberal nadobudnutím vlastníckeho práva k pozemku vydržaním.

34. Vzhľadom na všetky vyššie konštatované skutočnosti, súd ustálil, že nárok žalobcu je daný a súd jeho žalobe vyhovel.

35. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

38. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keď žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu. V konaní nebol tvrdený a súd sám nezistil dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

40. O výške náhrady trov konania žalobcu bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).